

som det undertiden bruges ved lidt vovede Films — at Børn og unge Piger ikke kan faa Adgang til Forestillingen. En Forfatter maa selvfølgelig skrive om et hvilket som helst Emne, som interesserer ham, skrive med det Talent, han nu maatte have, men jeg kan ikke indse, at Teatret har Pligt til at lade disse Stykker opføre. I den sidste Tid er der opført Stykker, igennem hvis Indhold vi henføres i Selskab med letfærdige og offentlige Kvinder og deres obscure Venner. At man møder saadanne Motiver ude paa smaa, intime Theatre i Forstæderne, er der ikke noget at sige til — man venter sig maaske noget saadant, naar man gaar derhen —, men jeg maa protestere imod, at man møder det paa det kongelige Teater, det passer absolut ikke her.

Nu vil man maaske sige: men Stykket er talentfuldt skrevet, det bliver glimrende spillet, og Forfatteren rammer med dyb Satire sin Tid; og tænk paa, hvor Holberg svang Satirens Svøbe over sin Tid! Ak, ja Holberg, men hans Satire virker som Saltvand, undertiden som Sæbelud, der renser, selv om det svider. Det samme kan aldeles ikke siges om disse moderne Stykker; de Scener, der her fremstilles for os, skaber, selv om de i og for sig er træffende nok, en simpel og ilde Lugt fra det Umoralskhedens Dyb, hvorfra de er hentet frem, og selv om der ligger en dyb Satire og Tragik i disse Skildringer — thi det gør der, naar man har Forstand til at se dybt i dem —, ligger Forfatterens Ansvar deri, at han slaar Mønt af Publikums Overfladiskhed og Grinebideri, idet de mest tragiske Scener i Stedet for dyb Alvor og Uhygge fremkalder wild Latter. Jeg maa ogsaa paa det skarpeste paatale, at en Forfatter for at skaffe et overfladisk Publikum noget at le af tillader sig at fremdrage Historier fra Bibelen som Stof for sin kaade Spøg. Dette er forargeligt, upassende og bør ikke finde Sted paa det kongelige Teater.

Man kan maaske anføre, at Teatret har Pligt til at lade nye Stykker opføre. Hertil vil jeg dog sige, at hvis vi lever i en Tid, hvor Materialisme og kynisk Realisme i den Grad har forplumret Tilværelsen saaledes, at de bedste Forfattere kunstnerisk, æstetisk og etisk ikke naar højere op, end her er skildret, hvad jeg for Resten slet ikke tror er Tilfældet — jeg vil blot minde om Helge Rodes smukke, alvorlige Stykke, som fornylig gik paa det kongelige Teater: „En Mand gik ned fra Jerusalem“; men skulde vi virkelig leve i en saadan kunstnerisk Ørkenid, ogsaa hvad lødige Emner angaar, saa lad os dog endelig i

disse Sparetider vente med at opkøbe Stykker, til der skabes noget, vi alle uden Ærgrelse, uden Rødmen og uden Harmen kan gaa hen og se paa. Jeg tager vist neppe fejl, naar jeg siger, at i Holbergs Hjemland vil man sikkert til alle Tider foretrække Saltvand for Grøttevand. Det er derfor Teatrets Pligt, synes jeg, at værne om den gode Smag hos Publikum; i alt Fald maa dette være en Betingelse for at erholde saa stort et Statstilskud, som her er Tale om.

Den højtærede Undervisningsminister kan selvfølgelig ikke drages til Ansvar for det, jeg her kritiserer, idet det ikke er Ministeren, men Teatrets Ledelse, der foretager Valget af Stykker. Jeg vil imidlertid anmode den højtærede Minister om at lade den her fremførte Kritik gaa videre til rette vedkommende.

Finansministeren (N. Neergaard):
Jeg giver mit Partis ærede Ordfører (Ej-sing) ganske Ret i den Udtalelse, at det er ønskeligt, at Udgifterne kan bringes endnu længere ned ved fortsatte Bespareser. Dette er ogsaa Regeringens Hensigt; der er Sparekommissioner, som arbejder paa forskellige Omraader, f. Eks. for at tilvejebringe Bespareser paa Orlogsværftet, de militære Værksteder, paa Aandssvageanstalterne og Straffeanstalterne, og der vil blive nedsat en Kommission til Simplificering af Statsstyrelsen. Der er nedsat en Kommission til at udarbejde en Reform af Kasse- og Regnskabsvæsenet, som forhaabentlig ogsaa vil kunne foranledige Bespareser. Der er altsaa forskelligt af den Art under Overvejelse. Ligeledes overvejes der fremdeles i Administrationen yderligere Bespareser. De Besparesesforslag, der er stillet af Regeringen, skal saaledes ikke betragtes som noget afsluttet, men denne Bestræbelse vil blive fortsat, saa længe den nuværende Regering eksisterer.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) klagede over, at dette Budget kun er et foreløbigt Budget, og at det egentlige Resultat kom ved Tillægsbevillingsloven. Det er jo lige saa sandt, som det er sagt baade af det ærede Medlem og af andre, der har nævnt det samme. Men jeg ser ikke, hvorledes det skal undgaas. Saa længe vi har haft et politisk, konstitutionelt Liv, har vi haft Tillægsbevillingslove. Der er nemlig en stor Del Udgifter, som der ikke er Hjemmel for at optage paa Finanslovsforslaget; thi paa Finansloven maa kun opføres de Udgifter, for hvilke der er Lovhjemmel, eller som man kan fuldkommen